

Isus și oamenii bogați și renumiți

Textul de memorat: „Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor și unii, care au umblat după ea, au rătăcit de la credință și s-au străpuns singuri cu o mulțime de chinuri.” (1 Timotei 6:10)

Cineva spunea că oamenii cheltuiesc banii pe care nu îi au pe lucruri de care nu au nevoie pentru a impresiona niște oameni de care nu le place.

E discutabil cât adevăr există în această afirmație, însă realitatea indiscutabilă este că banii exercită o mare influență asupra noastră, a tuturor. Banii constituie, pe bună dreptate, și o problemă spirituală, deoarece felul în care câștigăm și folosim banii arată care sunt valorile noastre, deci banii au legătură cu viața spirituală. De aceea revine Biblia atât de des asupra acestui subiect.

Pe de altă parte, renumele vine adeseori la pachet cu averea. Mulți actori, sportivi și politicienii le au pe amândouă. Oamenii faimoși exercită influență, ceea ce este o formă a puterii. În să Isus nu a fost impresionat nici de averea și nici de puterea nimănui. Singura Sa preocupare era să-i atragă la Sine și pe acești oameni, așa cum îi atrăgea pe toți, ca și ei să se bucure de acele bogății care nu pot fi cumpărate cu bani.

Un proiect pentru inima ta

De meditat: Cine slujește se întărește în credință. Cine lenevește devine slab și vulnerabil la orice boală spirituală.

„Dacă un om nu-și folosește brațul, acesta slăbește și își pierde tăria musculară. În același fel, dacă nu-și pune la lucru puterile spirituale, creștinul nu poate dobândi nici **tărie** de caracter și nici vigoare morală.” – Ellen G. White, *Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 265

Rugăciune: Doamne, Te rog arată-mi care este partea mea în lucrarea Ta!

_____ & _____

Mult binecuvântați

Invidia față de cei care au mai mulți bani decât noi (manifestată chiar și atunci când avem de fapt tot ce ne trebuie) este o permanentă ispită pentru noi, oamenii. Dar Biblia nu dezaprobă necondiționat bogățiile și pe cei bogați. Ca și în cazul altor lucruri, nu bogățiile sunt cele care ne fac probleme, ci modul în care ne raportăm la ele.

1. Ce sfaturi ne dă Scriptura cu privire la bogății? De ce era atât de important ca israeliții să nu uite de unde veneau binecuvântările lor? Deuteronomul 8:17,18; Geneza 13:5,6; 41:41-43; Iov 1:1-3; Daniel 4:28-31.

Avraam, Iosif, Mardoheu, Estera, Ezechia, Iosia și Iosafat au fost cu toții oameni înstăriți și, totodată, spirituali. Însă experiența împăratului Nebucadnețar ne vorbește despre pericolul de a ne face un idol din bogății. Pentru cei din vechiul Israel, recunoașterea generozității lui Dumnezeu de a le oferi avuții le aducea binecuvântări spirituale și materiale. Lor li s-a atras atenția să nu uite de unde veniseră acele binecuvântări (o lecție și pentru noi toți).

Așadar, averile în ele însele *nu sunt* un semn de sărăcie spirituală sau de indiferență spirituală. De-a lungul istoriei, au existat destui oameni bogați foarte pioși și credincioși, la fel cum au existat unii foarte necinstiți și răi. Indiferent de starea noastră materială, nu ar trebui să permitem ca dorința de câștig să devină o obsesie, dar nici nu ar trebui să ajungem să-i disprețuim pe cei înstăriți. Și ei au nevoie de mântuire la fel ca toți ceilalți.

Care este atitudinea ta față de oamenii avuți? Este ușor să fii invidios dar cum îți poți forma obiceiul de a depăși aceste sentimente și de a-i vedea pe cei bogați ca pe niște suflete care au nevoie de cunoașterea mântuitoare despre Domnul Isus?

O întrevvedere nocturnă

Domnul Hristos nu S-a lăsat intimidat de oamenii bogați, cu o poziție înaltă și renumiți. El nici nu le purta pică, dar nici nu îi ridica în slăvi. El a subliniat faptul că prosperitatea financiară nu poate oferi pace, mulțumire personală, relații profunde sau un scop temeinic în viață. Cel mai mare magnat din lumea aceasta poate foarte bine să fie mai singur, mai gol sufletește și mai trist decât cel mai simplu, mai sărac și mai smerit credincios creștin.

2. Studiază discuția lui Isus cu Nicodim în Ioan 3:1-15. Ce evenimente ar fi putut stârni interesul lui Nicodim față de mesajul Său? Ioan 2:13-25. De ce a venit la El în timpul nopții? Care este mesajul Domnului Hristos pentru Nicodim?

Nicodim asistase la manifestarea puterii și a autorității lui Dumnezeu prin lucrarea Domnului Isus și își dorea să stea de vorbă cu El, dar în taină. Isus ar fi putut refuza această întrevvedere secretă, dar, nedorind ca vreun om să piară, a acceptat bucuros prilejul de a-l aduce pe Nicodim cu un pas mai aproape de Împărăția Sa. Sărăcia acestui fariseu era de natură spirituală, nu materială. Deși era înzestrat cu bunuri materiale și se afla într-o poziție socială înaltă, era gol pe dinăuntru.

Când a auzit însă că un iudeu educat ca el are nevoie de convertire, Nicodim s-a revoltat instinctiv. În pofida reacției lui, Isus a insistat și i-a oferit ocazia de a alege între condamnare și mântuire. Temându-se să nu fie denunțat și ridiculizat, Nicodim a refuzat invitația Sa. În aparență, întrevederea s-a soldat cu un eșec. Însă, în realitate, sămânța spirituală a căzut într-un pământ bun, a germinat și, în cele din urmă, a adus rod.

„După înălțarea Domnului, în timp ce ucenicii erau împrăștiați din cauza persecuțiilor, Nicodim a ieșit în față, plin de curaj. El și-a folosit averea pentru susținerea bisericii care tocmai se născuse, atunci când iudeii se așteptau ca, la moartea lui Isus, ea să fie desființată. În timp de primejdie, omul acesta, pe vremuri atât de fricos și de îndoielnic, a fost tare ca stânca, încurajând credința ucenicilor și ajutându-i cu mijloace materiale să ducă Evanghelia mai departe. A fost batjocorit și persecutat de aceia care îl onoraseră pe vremuri. A ajuns sărac în ce privește bunurile pământești, dar n-a scăzut în ce privește credința care-și avea începutul în noaptea în care a stat de vorbă cu Isus.” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 177

Bogat și cu reputație rea

Nu întotdeauna oamenii bogați sunt și respectabili. Mulți își obțin averile pe căi cinstite, cu trudă și prin binecuvântarea lui Dumnezeu, dar unii sunt, pur și simplu, niște escroci. Și, mai rău, alții câștigă bani în mod legal, dar încălcând principiile morale, pentru că nu tot ce nu este moral este și ilegal, cum bine știm.

3. Compară Matei 9:10-13 cu Luca 5:27-32 și 19:1-10. Care erau motivele acestei critici care l-a fost adusă Domnului Isus? Ce putem învăța despre har din reacția Sa?

Ierihonul, cetatea în care locuia Zacheu, era la data aceea un centru comercial important, în care se găsea palatul lui Irod. Totodată, datorită poziției sale geografice, era și un punct vamal important. În calitatea sa de șef de vamă, Zacheu se putea îmbogăți legal cu ușurință. Însă relatarea biblică ne lasă să înțelegem că lăcomia l-a determinat să încalce limitele legale. Dacă patrioții iudei îi disprețuiau chiar și pe vameșii onești privindu-i ca pe niște unelte ale asupritorilor romani, ne dăm seama că pe vameșii necinstiți îi urau de-a dreptul. Matei (Levi) ocupa o poziție similară în Capernaum, cetate aflată sub conducerea lui Irod Antipa. Fiindcă acceptaseră să lucreze pentru stăpânirea romană, vameșii erau priviți ca trădători și hoți.

Totuși, pe Domnul Hristos nu-L opreau aceste granițe artificiale. El a stat la masă cu ei, cu toate că și-a atras numeroase critici din partea preoților și chiar a oamenilor de rând. În cele din urmă acești oameni desconsiderați au fost câștigați pentru Evanghelie datorită atenției pe care le-a acordat-o Mântuitorul. Astfel, Matei a devenit unul dintre cei doisprezece ucenici și scriitorul unei cărți din Noul Testament.

De aceea, să ne ferim să-i evaluăm pe oameni din punct de vedere spiritual. Este adevărat că nu toate păcatele au aceeași magnitudine, iar unele sunt, fără îndoială și pe bună dreptate, mai rele decât altele din punct de vedere al impactului lor social, dar noi toți suntem egali înaintea lui Dumnezeu fiindcă toți avem nevoie de neprihănirea lui Hristos.

Gândește-te la o persoană din societate, celebră, dar disprețuită (în mod justificat, poate). Imaginează-ți ce ai face dacă ai avea șansa de a-i vorbi despre Isus. Ai fi dispus să faci acest Lucru? Ce i-ai spune?

Sfaturi și avertizări

4. Studiază următoarele pasaje biblice: Marcu 4:18,19; Luca 1:51-53; 6:22- 25; 12:16-21; 16:13. Ce sfaturi practice conțin ele? Dar avertizări? În ce mod le putem utiliza pentru a face ucenici din rândul oamenilor bogați?

S-a spus că nu noi posedăm diverse lucruri, ci lucrurile ne posedă pe noi. Cât de ușor este să devenim obsedați de posesiunile materiale! De aceea ne-a avertizat Domnul Isus cu privire la „înșelăciunea bogățiilor”.

Cât de ușor reușește banul, sau dorința după bani, să pună în umbră prioritățile spirituale! Cât de important este să nu pierdem din vedere acest adevăr atunci când lucrăm cu oameni orbiți de starea lor materială bună!

Pe de altă parte, tuturor ne prinde bine o confruntare cu realitatea. După modul în care trăiesc, unii dau impresia că se așteaptă ca la judecată să li se pună întrebarea: Câți bani ai câștigat?

Domnul Hristos ne reorganizează prioritățile. El nu elimină cu totul bunurile materiale, însă le așează la locul cuvenit: ele sunt mijloacele prin care Dumnezeu urmărește să le facă bine oamenilor. Ele devin o binecuvântare atunci când le împărțim cu alții, și nu atunci când le agonisim pentru noi. Când le adunăm pentru noi, ele devin un blestem.

Oamenii materialişti (indiferent dacă stau bine sau nu din punct de vedere financiar) preferă să piardă viața veșnică de dragul plăcerilor de o clipă. Ei renunță la fericirea veșnică de dragul distracțiilor efemere. Oamenii nu pot sluji și lui Dumnezeu, și banilor. De aceea, fie că sunt bogați, fie că sunt săraci, ei au nevoie să li se aducă aminte de cuvintele lui Hristos: „Și ce folosește unui om să câștige toată lumea, dacă își pierde sufletul?” (Marcu 8:36).

Această avertizare împotriva materialismului este importantă pentru toți credincioșii, atât din perspectiva mântuirii lor personale, cât și din cea a lucrării lor cu sufletele. La urma urmei, îi mai putem noi avertiza pe cei bogați cu privire la pericolele spirituale la care sunt expuși dacă și noi suntem preocupați de înavuțire?

Viața spirituală în pericol

5. Ce pericole spirituale sunt amintite în Matei 19:16-26? Ce bine le pot face credincioșii „tinerilor bogați” din timpurile moderne?

Tânărul bogat amintit în acest pasaj avea educație, resurse materiale din belșug, o ținută morală ireproșabilă și o părere foarte bună despre sine. El l-a cerut Învățătorului cu sinceritate să-i spună care era formula mântuirii. Domnul Hristos ar fi trebuit să se simtă flatat și să spună: „În sfârșit, începem să avem convertiți și din clasa înaltă!”. Dar El nu a fost cuprins de această euforie. Iar dacă se aștepta să fie lăudat, tânărul nostru a fost crunt dezamăgit. Spre uimirea lui, Hristos a arătat că Cele Zece Porunci sunt standardul minim al ascultării. Probabil că tânărul bogat era foarte mulțumit de el însuși. După părerea sa, îi depășea pe cei mai mulți. Însă, altă dată, Hristos le ceruse ucenicilor ca neprihănirea lor să o depășească pe cea a fariseilor. Avea El să coboare standardul pentru a-l primi pe acest posibil candidat la ucenicie? Iuda ar fi fost în culmea fericirii. Cei care se ocupau de relațiile publice s-ar fi bucurat nespus. Ce ar fi însemnat pentru imaginea publică să aibă în echipă susținători bogați!

Dar Domnul avea de îndeplinit o misiune sacră și nu putea ignora sau minimaliza deficiențele spirituale ale tânărului bogat. Nu putea accepta compromisul. Tânărul trebuia să renunțe la orice plăcere egoistă. De aceea, i-a prezentat în trei pași ce anume trebuia să facă: Vinde-ți averile, dă-le la săraci și urmează-Mă. Terenul pe care se afla acest aspirant la ucenicie era primejdios din punct de vedere spiritual. Deși tânăr, el acumulasese deja o avere destul de mare. Case luxoase, podgorii frumoase, terenuri productive, haine la modă, colecții de bijuterii, servitori, animale, probabil și care rapide făcute la comandă – toate acestea i-au trecut atunci prin minte. Condițiile cerute de Domnul i s-au părut totuși rigide. Oricât s-ar fi târguit și ar fi negociat, prețul rămânea același: totul pentru Isus; măreția lumească trebuia schimbată pe comoara cerească.

„Când de mulți vin la Hristos gata să-și unească interesele cu ale Sale și, la fel ca tânărul bogat, sinceri în dorința lor de a moșteni viața veșnică! Însă, când li se prezintă prețul, când li se spune că trebuie să renunțe la tot – case și terenuri, soție și copii – și să nu-și mai iubească viața, ei pleacă de la El foarte întristați. Ei își doresc comorile cerului și viața care se măsoară cu viața lui Dumnezeu, dar nu sunt dispuși să renunțe la comorile lor pământești. Nu sunt dispuși să predea totul pentru a obține cununa vieții.” – Ellen G. White, *The Advent and Sabbath Herald*, 19 aprilie 1898

Studiu suplimentar

Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, capitolele „Nicodim” (p. 167- 177), „Levi-Matei” (p. 272-280), „Îți mai lipsește un lucru” (p. 518-523), „Zacheu” (p. 552-556); *Divina vindecare*, capitolul „Lucrarea pentru cei bogați” (p. 209-216).

„Se spun multe cu privire la datoria noastră față de cei săraci, care sunt neglijați; dar nu ar trebui să le acordăm ceva mai multă atenție și bogaților neglijați? Mulți consideră că acești oameni sunt imposibil de corectat și, de aceea, fac puțin pentru a le deschide ochii acelor care, orbiți și amețiți de strălucirea slavei pământești, au pierdut veșnicia din calculele lor. Mii de oameni bogați au coborât în mormânt neavertizați. Dar, oricât de indiferenți ar părea, mulți dintre cei bogați au sufletele împovărate. [...]”

Bogațiile și onorurile lumești nu pot satisface sufletul. Mulți dintre cei bogați tânjesc după o asigurare din partea lui Dumnezeu, după o nădejde spirituală. Mulți tânjesc după ceva care să pună capăt monotoniei vieții lor fără rost. Mulți dintre cei de rang înalt simt nevoia după ceva ce nu au. Puțini dintre ei merg la biserică, pentru că simt că nu au decât puține beneficii. Învățătura pe care o aud nu le atinge inima. Nu ar trebui să le adresăm un apel personal?” – Ellen G. White, *Divina vindecare*, p. 210

Întrebări pentru discuție

1. Converteții din rândul celor bogați au avut un rol important în susținerea financiară a mișcării creștine nou-apărute. Au existat desigur și excepții, dar, în general, credincioșii înstăriți au fost darnici. Din Împărăția lui Dumnezeu fac parte oameni sinceri din toate clasele sociale. Creștinii nu ar trebui să fie nici timorați, nici extaziați de oamenii bogați, ci ar trebui să le proclame plini de curaj vestea mântuirii. Fără a compromite teologia și principiile pe care le susținem, ce schimbări practice poate face biserica ta pentru ca oamenii înstăriți să se integreze mai ușor? Ce acțiuni din strategia de evanghelizare a bisericii tale vizează această categorie de oameni? Ce poate face biserica ta în mod concret pentru a face ucenici din rândul oamenilor bogați?

2. Observă textele biblice amintite de Ellen G. White în citatul de la secțiunea de vineri. Ce idee transmit ele în esență? Cum îi putem ajuta pe cei care cred că-și pot găsi fericirea în bogăție și în posesiuni materiale să înțeleagă că se află pe un drum greșit?